

на заседанието на Слав. благотв. общество и дава тукъ кратъкъ отчетъ за положението на работитѣ въ България и за участието на Слав. комитетъ въ помощното дѣло за пострадалиѣ въ България. Цѣлиятъ този отчетъ би трѣбвало да се обнародва въ нѣкои наши издания поради ценнитѣ податки, които съдържа. Отъ този отчетъ на П. В. Алабина ние се убеждаваме за излишенъ пжтъ въ неговата предаюсъ на славянското дѣло и въ обичѣта и заслугитѣ му къмъ нашия народъ.

Въ 1877 г., съ обявяването война за нашето освобождение, Московскитѣ Славянски благотв. комитетъ, както и неговитѣ Отдѣли въ Петербургъ и Киевъ се преименуватъ и преустройватъ на отдѣлни *Славянски благотворителни общества*. И отъ тогава почва нова ера въ тѣхната дейность, която е била насочена главно къмъ подпомагане младитѣ славяни, които отивали въ Русия да се учатъ. И до това време петерб. Отдѣлъ е поддържалъ много млади славяни въ учението имъ, главно, разбира се, които сж следвали въ петербургскитѣ учебни заведения. Така, той е издържалъ въ известни времена по двама трима стипендианти въ Южно-славянския пансионъ на Минкова. Въ 1876 г. той е ималъ на свое иждивение 7 стипендианти. Не е лишенъ отъ интересъ и поука фактътъ, че въ 1870 г. петерб. Отдѣлъ е отпусналъ 200 р. помощъ на наскоро основаното *българско училище въ Солунъ*. За това четемъ въ протокола на Отдѣла отъ 17 окт. 1870 год.: „Доложи се ходатайството да се отпусне помощъ на новооснованата въ Солунъ българска школа, която, макаръ и неотдавна открита, има вече значителенъ брой ученици и уденички. При обсъждането на това ходатайство Отдѣлтътъ взе въ внимание, че той има въ свое разпореждане 200 р., завещани отъ покойната С. Д. Корнилова за помощъ на българитѣ и предадени на Отдѣла отъ изпълнителитѣ на завещанието ѝ, за да се употребятъ споредъ волята ѝ. Отдѣлтътъ намѣрва, че при важното значение, което има едно българско училище въ родния градъ на св. Кирила и Методия, използването на завещанитѣ отъ г-жа Корнилова пари въ полза на това училище ще бжде съгласно съ волята на завещателката. (Чт. по-горе цит. протоколи на С.-Петербург. Слав. общество, стр. 96).

До нашето освобождение далечната и неприветлива северна руска столица е привличала малко наши българи, стремещи се да се учатъ въ рускитѣ учебни заведения. Но отъ Освобождението насамъ и Петербургъ става единъ отъ образователнитѣ центрове за млади българи. Наши съотечественици масово потърсиха срѣдства и възможность да могатъ да получатъ